

залучення ресурсів; реалізація розробленої політики та контроль за її виконанням.

Висновки. Підсумовуючи можна зазначити, що діяльність небанківських фінансових установ якісно та кількісно впливає на формування та функціонування сукупного фінансового потенціалу, на розвиток національної економіки, зміцнення фінансових можливостей України.

Список літератури: 1. Луняков О.В. Динамические взаимосвязи основных сегментов финансового рынка Украины / О.В. Луняков // Бизнес Информ. – 2012. – № 9. – с. 256-261. 2. Хакоме Л. Защита системы в целом / Л. Хакоме, Э. Ни // Финансы и развитие. – Вашингтон: Международный валютный фонд. – 2012. – Вып. 49. – № 3. – С. 30-33. 3. Науменкова С.В. Институційний розвиток фінансового сектору України / С.В. Науменкова, С.В. Міщенко // Фінанси України. – 2008. – № 7. с. 53-71. 4. Шумська С.С. Фінансовий потенціал України: методологія визначення та оцінки / С.С. Шумська // Фінанси України. – 2007. – № 5. – С. 55–64. 5. Малютін О.К. Оцінка фінансового сектору та його значення в економічному розвитку України / О.К. Малютін // Фінанси України. – 2010. – № 3. с. 92-100. 6. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [Електронний ресурс]: офіційне Інтернет-представництво. – Режим доступу: <http://www.dfp.gov.ua/1.html> – Назва з екрану. 7. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс]: офіційне Інтернет-представництво. – Режим доступу: <http://nssmc.gov.ua/> – Назва з екрану. 8. Програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна влада» [Електронний ресурс]: Офіційний сайт Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва. – Режим доступу: <http://www.dkrp.gov.ua/info/409> – Назва з екрану.

Надійшла редакції 11. 10.2013

УДК 336.13.051

Небанківські фінансові установи у складі сукупного фінансового потенціалу України / Портна О. В. // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства – Харків: НТУ «ХПІ». – 2013. – № 50(1023). – С. 152–158. – Бібліогр.: 8 назв.

В статті розглянуто значення діяльності небанківських фінансових установ для формування та функціонування сукупного фінансового потенціалу України. Проаналізовані тенденції розвитку небанківських фінансових установ як суб'єктів сукупного фінансового потенціалу України та наведені перспективні напрями підвищення ефективності їх функціонування.

Ключевые слова: небанківські фінансові установи, сукупний фінансовий потенціал країни.

The article highlights the importance of non-bank institutions activity for accumulation of the combined financial potential of Ukraine and its operation. The tendencies of the development of non-bank institutions as subjects of the combined financial potential of Ukraine have been analyzed. The prospective directions of improving the efficiency of their operation processes have been specified.

Keywords: non-bank financial institutions, combined financial potential of the country.

УДК 339.923

О. І. ПУШКАР, докт. екон. наук, проф., ХНУРЕ, Харків;
Н. Д. СТРЕЛЬЧЕНКО, магістрант, НТУ «ХПІ».

СТРАТЕГІЧНІ АЛЬЯНСИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

В даній статті проведено дослідження функціонування міжнародних стратегічних альянсів та обґрунтовано їх фактори успіху, що можуть бути використані для створення майбутнього стратегічного альянсу.

© О. І. Пушкар, Н. Д. Стрельченко, 2013

Ключові слова: стратегічний альянс, фактори успіху, глобалізація економіки.

Вступ. Динамічні зміни, що відбуваються в економічному просторі, потребують від суб'єктів господарювання швидкої реакції, яка передбачає зміну стратегічної поведінки. Розрахунок лише на власні ресурси та можливості в сучасному світі не дає бажаних результатів. Саме тому міжнародні стратегічні альянси перетворилися на головний вид успішного розвитку підприємства в умовах глобалізації економіки.

Аналіз останніх досліджень і літератури. Широкий спектр питань щодо створення й управління міжнародними стратегічними альянсами розкрито в працях таких вчених як: М.Бобіна, Б.Гаретт, П.Дюсож, А.Томсон, Б.А.Чуб, О.М.Ястремська, Петров А.Н., Карпунін Е.А., Долгоруков А.М., Іванов Ю.В., Когут Б., Зінін Н.А., Ноздрьова Р.Б. Проте наразі залишається актуальним дослідження сутності поняття стратегічного альянсу, причин їх утворення, визначення основних переваг та недоліків, умов функціонування у міжнародному середовищі. Відсутність злагоженості поглядів учених щодо визначення сутності та змісту поняття «стратегічний альянс» та особливостей функціонування зумовили актуальність даного дослідження.

Мета дослідження – обґрунтування факторів успіху стратегічних альянсів.

Постановка проблеми. Аналіз наукової літератури показав, що існує велика складність формування стратегічних партнерств підприємствами України, і це зумовлене тим, що між ними відсутні навички взаємодопомоги, на відміну від закордонних, які мають сформовані системи кооперування.

Утворення альянсу між різними самостійними підприємствами на сьогоднішній день пов'язане з такими проблемами як: відсутність добре налагоджених систем обміну інформацією, недостатній досвід співробітництва та рівень довіри між партнерами, відсутність гарантій нерозголошення комерційної таємниці, низький професійний рівень менеджерського персоналу, кризовий стан вітчизняної економіки.

Отже, в сучасному світі, частиною якого є Україна, для переважної більшості вітчизняних підприємств робота поодиночці є більше неможливою, що і зумовлює вирішення поставленої проблеми, щоб протистояти конкуренції з боку великих компаній.

Результати досліджень. У наукових публікаціях, присвячених питанню формування стратегічних альянсів немає чіткого визначення даного поняття. Сучасні вчені по-різному трактують поняття стратегічного альянсу. Після аналізу поняття, можна сказати, що стратегічні альянси є результатом комплексної міжфірмової кооперації з певною спеціалізацією і концентрацією ресурсів для отримання взаємної вигоди. Стратегічні альянси засновані на

об'єднанні фірм, що відрізняє їх від інших форм міжфірмової кооперації, при яких фірми здійснюють співробітництво без створення спільних підприємств. По-друге, стратегічні альянси – це результат об'єднання незалежних фірм, тобто об'єднання фірм без переходу права власності (контролю) від однієї компанії до іншої, на відміну від результату злиття і поглинання, при якому співробітництво між компаніями переростає в співпраця всередині укрупненої компанії, розглянуте вже в рамках внутрішньофірмового поділу праці.

Отже, стратегічні альянси – це особлива форма взаємодії між незалежними компаніями, які спільно здійснюють проект або вид діяльності, концентруючи при цьому свої знання та ресурси з метою скорочення витрат, зниження ризиків, завоювання ринків збуту і просування продукції і в результаті отримання взаємної вигоди.

Серед основних причин вступу до міжнародних стратегічних альянсів можна віднести: отримання доступу до ринків партнерів, використання нових технологій, скорочення часу для нововведень, економія на багатьох видах виробничих витрат, оптимізація НДДКР, доступ до матеріальних і нематеріальних активів партнерів.

У ході аналізу прикладів міжнародних стратегічних альянсів «Nummi» «FS-X» «Xerox International Partners» підтверджено, що дійсно наступні фактори визначають успіх альянсу:

1) організаційна культура і політика корпорації, орієнтована на «навчання» у партнера;

2) захищеність ключових компетенцій;

3) динамічна структура управління, що дозволяє гнучко реагувати на зміни як у зовнішньому середовищі, так і в самому альянсі, а також в компаніях, його складових;

4) заохочення розумного ризику, необхідного для найбільш повного розкриття потенціалу співробітництва;

5) регулярна переоцінка завдань, що дозволяє розкривати нові горизонти співпраці;

6) рівномірний розподіл повноважень для забезпечення рівноправної участі сторін в управлінні;

7) полегшений обмін інформацією, що дозволяє уникнути тривалих процедур прийняття рішень;

8) розвиток нового типу менеджера, характеристики якого дозволяють ефективно організовувати і здійснювати співробітництво.

Висновки. Уточнено зміст поняття «стратегічний альянс». Показано, що це особлива форма взаємодії між незалежними компаніями, які спільно здійснюють проект або вид діяльності, концентруючи при цьому свої знання та

ресурси з метою скорочення витрат, зниження ризиків, завоювання ринків збуту і просування продукції і в результаті отримання взаємної вигоди. У ході аналізу прикладів зарубіжних стратегічних альянсів були визначені фактори успіху і можуть бути використані при створенні нового стратегічного альянсу.

Список літератури: 1. *Токмакова І.В.* Дослідження сутності стратегічних альянсів як перспективної форми кооперації вітчизняних підприємств. // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2010. – № 30. – С. 93-97. 2. *Безрукова Я.М.* Міжнародні стратегічні альянси [електронний ресурс]: зовнішньоекономічна діяльність. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/33_NIEK_2008/Economics/37049.doc.htm 3. Малий бізнес і влада стратегічних альянсів [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.powerhomebiz.com/vol5/strategicalliance.htm> 4. *В.Г.Кузнєцов, У.О.Іванова* Транскордонні стратегічні альянси: економічна природа та тенденції розвитку. // Вісник Хмельницького національного університету, 2009. – № 4, т. 1. – С.111-116. 5. *Ноздрьова Р.Б.* Стратегічні альянси в міжнародному бізнесі // Менеджмент у Росії і за кордоном. – 2002. – № 6. 3.

Надійшла до редколегії 15.07.2013

УДК 339.923

Стратегічні альянси в умовах глобалізації економіки / Пушкар О. І., Стрельченко Н. Д. // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства – Харків: НТУ «ХПІ». – 2013. – № 50(1023). – С. 158–161. – Бібліогр.: 5 назв.

В данной статье проведено исследование функционирования международных стратегических альянсов и обосновано их факторы успеха, которые могут быть использованы для создания будущего стратегического альянса.

Ключевые слова: стратегический альянс, факторы успеха, глобализация экономики.

In this article conducted the research of the international strategic alliances and justified their success factors that can be used to create future strategic alliance.

Keywords: strategic alliance, success factors, economic globalization.

УДК 331.108.2

О. І. РАТУШЕНКО, здобувач, Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», Харків

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ

Стаття присвячена дослідженню особливостей теоретичних і методичних основ формування стратегії управління трудовим потенціалом. Розкриті її значення для розвитку господарської діяльності.

Ключові слова: трудовий потенціал, персонал, розвиток, стратегія, управління трудовим потенціалом.

Постановка проблеми. В умовах сповільнення росту економіки в результаті світової фінансової і економічної кризи головним завданням політики держави є забезпечення соціально-економічної стабільності шляхом ефективної економічної або соціальної спрямованості розвитку. Але необхідно підкреслити, що вибір шляхів і методів досягнення прийняттого результату взаємодії економічного і соціального напрямів залежить від вибору соціальних компонентів суспільного життя. При цьому посилення як однієї, так і іншої компоненти має відбуватися не в умовах зростання суперечності між ними, а на підґрунті органічного поєднання і співіснування.

© О. І. Ратушенко, 2013